

чатъ да четатъ, пишатъ, смѣтатъ, а сжщо научатъ много нѣща за живота.

Че, наистина, училището е било добре посрещнато отъ всички срѣди и фактори, говори факта, че презъ втората му годишнина ученичкитѣ толкова много сж нарастнали, (близо 150) че се указало невъзможно обучаването имъ всички едновременно и въ една стая, та е трѣбвало да бждатъ раздѣлени на две: начинающи и тѣзи, които сж за втора година!

Въ равнoсмѣтката на „Женската община“ за 1871 год. се вижда, че за това училище били похарчени повече отъ 2000 гроша¹⁾

Училището е имало своя библиотека и за направа на шкафче похарчено 60 гроша. За училището сж купувани: книги за „примѣри“ въ праздничното училище, плочи, чи-стописания отъ Русковъ, читанки отъ Кесариевъ, 20 французко-български разговори, Естествени истории, сп. „Читалище“, 3 аритметики, 2 географии, 10 басненика, 3 географии отъ малкитѣ, 30 букваря първи „отдѣлки“, Г. Горановитѣ книги, „Добродетель и злоба“, 1 граматика, писмовника на Н. Михайловски и др. принадлежности.

Края на учебната година е билъ приключванъ съ изпитъ и даване награди на отличилитѣ се девойки. Отзива за това училище срѣщаме въ тогавашния периодиченъ печатъ.

Така, въ в. „Право“, бр. 21 отъ 20 юлий 1870 година препечатано отъ в. „Отечество“ за Търново четемъ следното:

„Тѣй сжщо успѣва и женското недѣлно училище. Сиромашки момичета, които дѣлнични дни работятъ, ходятъ редовно всѣки праздникъ, за да кажатъ и зематъ урока си.

„Женската община“ има грижата за туй недѣлно училище и председателката ѝ никой празднченъ день не липсва отъ преподаванието на уроцитѣ въ това училище“.

В. „Право“, бр. 18 отъ 28 юлий 1871 год. четемъ:

„Истинско благотелно женско общество можемъ да наречемъ Търновското, защото, освенъ дето ще издържа за напредъ една или две главни учителки въ общитѣ редовни девически училища, това дружество е отворило още отъ основаването си недѣлно училище, гдето е събрало отъ града и отъ селата нѣколко ученички, на които преподаватъ безплатно госпожа председателката и нѣкои отъ членкитѣ, които умѣятъ.

Книжки и други потрѣбици се подаряватъ тоже отъ касата на общината. Надявахъ се още за нѣколко деца да имъ доведатъ отъ селата, които, както и първитѣ, учатъ съ

¹⁾ В. „Право“ бр. 7 отъ 11 IV. 1870 год. Съобщение отъ Евгения Кисимова.